DOMSTOLENS BESLUT
den 11 januari 2000 *

I mål C-295/98,

Republiken Italien, företrädd av professorn U. Leanza, chef för utrikesministeriets avdelning för diplomatiska tvister, i egenskap av ombud, biträdd av D. Del Gaizo, avvocato dello Stato och av ambassadören G. Castellani Pastoris, ~~delgivningsadress: Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adélaïde, Luxemburg,~~

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av F.P. Ruggeri Laderchi, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: italienska.

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 98/358/EG av den 6 maj 1998 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1994 (EGT L 163, s. 28), i den mån beslutet har inneburit finansiella rättelser av vissa utgifter som Republiken Italien redovisat,

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.C. Moitinho de Almeida, D.A.O. Edward, L. Sevón och R. Schintgen samt domarna P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet (referent) och V. Skouris,

generaladvokat: S. Alber,

justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Republiken Italien har i ansökan, som inkom till domstolens kansli den 28 juli 1998, med stöd av artikel 173 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 första stycket EG) yrkat att kommissionens beslut 98/358/EG av den 6 maj 1998 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1994 (EGT L 163, s. 28, nedan det

överklagade beslutet) skall ogiltigförklaras i den del det innebär finansiella rättelser av vissa utgifter som Republiken Italien redovisat.

2 Kommissionen har i särskild inlaga av den 30 november 1998 i enlighet med artikel 91 i rättegångsreglerna invänt att ansökan inte kan tas upp till prövning i sak.

3 Kommissionen har anfört att fristen för att väcka talan om ogiltigförklaring enligt artikel 173 femte stycket i fördraget jämfört med artikel 81 i rättegångsreglerna och bilaga II till nämnda rättegångsregler är två månader från den dag då rättsakten delges klaganden samt i Italiens fall tio dagar därutöver på grund av avståndet. I detta fall är brevet genom vilket kommissionens generalsekretariat delgav de italienska myndigheterna det överklagade beslutet daterat den 15 maj 1998, varför ansökan om ogiltigförklaring, som inkom den 28 juli 1998, enligt kommissionen inte kan tas upp till prövning då den inkommit för sent.

4 På domstolens begäran har kommissionen ingivit delgivningskvittot avseende det överklagade beslutet. Av detta framgår att Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen delgavs beslutet den 15 maj 1998.

5 Vid sådant förhållande har kommissionen haft fog för sin invändning.

6 Det föreligger alltså skäl att i enlighet med artikel 92 i rättegångsreglerna avvisa Republiken Italiens talan eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.

Rättegångskostnader

7 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN

följande beslut:

1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 11 januari 2000

R. Grass

Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias

Ordförande